

Addi Andersen (CD):

Igen vil jeg på CD's vegne takke ministeren og denne gang for ministerens redegørelse og handlingsplan for IT-området.

For almindelige mennesker, som bare følger edb-udviklingen som daglig bruger, er det meget svært at være visionær på informations-teknologiområdet. Derfor er det vigtigt at have et ministerium, som sætter fokus på udviklingen og sætter rammerne for en forberedelse af samfundet til udviklingen, som vi nok må være indstillet på bliver eksplosiv.

Uanset hvordan vi forholder os, vil hele samfundet gå mod en udvikling, hvor mere og mere information bliver let tilgængelig på elektroniske medier. Derfor bør brug af edb og informationsdatabaser gøres til en naturlig del af hverdagen.

Når man skal arbejde med sådan en opgave, skal man arbejde med to meget forskellige grupper. Dels er der børn og unge, som først skal begynde i skolen eller er i den tidlige del af skoleforløbet, dels er der alle os andre, som allerede er ude af undervisningssystemet, men som i hverdagen i stigende grad bliver mødt med kravet om at kunne finde rundt i de mængder af informationer, som ligger i databaser og er ude på nettet.

I ministerens redegørelse fastsættes det som et mål, at der i skolerne skal være en tidssvarende computer for hver 5-10 elever. Jeg er enig i dette mål. Man kunne måske ønske, at man var mere ambitiøs. Det at bruge en computer og at finde rundt på Internettet skal være lige så naturligt, som når vi i dag slår op i en ordbog eller bruger en lommeregner. Derfor skal brugen af computer ikke alene være en del af undervisningen, men også indgå i løsning af hjemmeopgaver og være en del af fritiden; kun derved får man den fulde fortrolighed med IT-mulighederne.

Det er ikke nok at anskaffe det tekniske udstyr. Skolerne må også kunne give en kvalificeret undervisning i brugen af informationsteknologien. Vi må derfor sikre efteruddannelse af lærerne og opprioritering af edb og informationsteknologi på seminarier og højere læreanstalter. Edb bør gennemføres som obligatorisk fag i folkeskolen på linje med andre fag.

Vi er i den heldige situation, at Danmark ligger helt i top med hensyn til pc'ere i private hjem, og de fleste børn og unge har derigennem ofte adgang til brug af computer. Alligevel har samfundet en pligt til at sikre adgang til de

informationer, som ligger derude på nettet, for alle brugere, også dem, som ikke har adgang til databaser osv. andre steder. Derfor bør der på landets biblioteker være gratis adgang til at bruge Internettet og de muligheder og informationer, der ligger dér.

Af alle os andre, som ikke er opflasket med edb og computere, skal man nok ikke forvente, at vi skal føle os lige så hjemmevante på Internettet som den generation, der voksede op med det som en naturlig del af hverdagen; men det vil være forkert ikke at skabe rammerne for, at alle aldersgrupper kan få glæde af edb'en. Derfor er jeg enig med forskningsministeren, når det i redegørelsen slås fast, at infosamfundet er for os alle.

Bibliotekerne kan udfylde en vigtig plads her, men det bør, f.eks. gennem oplysningsforbundene, tilstræbes, at der bliver udbudt undervisning for alle aldersgrupper og for folk med forskelligartede forudsætninger i brugen af IT-mulighederne. Ellers skabes der alt for god grobund for, at informationsteknologien gør de stærke stærkere og de svage svagere. Redegørelsen nævner dette som et skræmmebillede, og det bør der sættes alle mulige midler ind for at forhindre.

Der lægges i redegørelsen og i handlingsplanen op til en udvidelse af hjælpen til andre grupper, navnlig de handicappede, som med IT-udviklingen har fået helt nye muligheder. Der er al mulig grund til at støtte de initiativer, Forskningsministeriet har taget til et samarbejde med handicaporganisationerne om udvikling af nye og bedre instrumenter for handicappede til at deltage ubesværet i det almindelige samfundsliv.

Borgerkortet er gjort til en vigtig del af fremtidens informationssamfund. Hele borgerkort-tanken bygger på frivillighed, og det er i sin grundidé også en fornuftig tanke, men hvis vi ser bare ti år ud i fremtiden, vil borgerkortet nok være en slags frivillig tvang, for borgerkortet vil skulle bruges i så mange dagligdags funktioner, at det vil være praktisk umuligt at leve et almindeligt liv uden et borgerkort. Hvis borgerkortet f.eks. bliver en forudsætning for at kunne låne bøger på biblioteket eller bestille tid hos speciallæge, så er det så som så med det frivillige.

Derfor bør man nok overveje én gang til, om det er rimeligt at lægge brugerbetaling på kortet, selv om betalingen er nok så symbolsk.

Udsigten til en rivende udvikling af informationsteknologien, hvor alle informationer, film,